

[Simonsen.]

lysninger, hvis Paalidelighed ikke var godtgjort, og at man ikke kunde vide noget bestemt. Men disse Oplysninger er temmelig haandfaste, og de fortjener at nævnes ved denne Lejlighed. Der er saaledes en Ejendom i Slagelsegade 3, som nu giver 17 pCt. i aarligt Udbytte. Er der nogen Grund til at give Ejeren Chance for et endnu større Udbytte af den Kapital, som er anbragt i Ejendommen? Det oplyses, at Ejendommen solgtes i 1929 for 250 000 Kr., og at Lejen efter dette Salg andrager omtrent 22 000 Kr. Efter Fradrag af de samlede Udgifter, 15 400 Kr., faar Køberen for sine Penge en Nettofortjeneste af 6 600 Kr. eller 17 pCt. af den indskudte Kapital, som er 40 000 Kr. Der gives en hel Række Eksempler paa saadanne Ejendomme, som bebos af ganske jævne, almindelige Mennesker. Jeg kunde godt oplæse dem, men det er sikkert ikke nødvendigt. De er ikke bedre end det Tilfælde, jeg lige har nævnt. Det godtgøres eksempelvis, at Absalonsgade 27 giver et Udbytte af 53 pCt. aarligt til Kapitalindehaveren af den Sum, der indestaar i Ejendommen.

Til yderligere Belysning af, hvad der kan ventes, vil jeg gerne have Lov at dvæle et Øjeblik ved en Pjece, som er tilstillet mig for nogle Dage siden, antagelig i min Egenskab af Partiordfører ved denne Lejlighed. Den kaldes et Nødtraab og er af Overretssagfører Oluf Heise. Pjecen indeholder et voldsomt Angreb paa Det konservative Folkeparti og Venstrepartiet. Navnlig Venstrepartiets Ordfører ved denne Lejlighed angribes meget stærkt, næsten paa injurierende Maade, ikke fordi dette Parti nu forlanger, at Huslejeloven skal ophøre, nej, Angrebet fremsættes, fordi Det konservative Folkeparti og Venstre ikke senest i 1925 sørgede for, at Huslejerestriktionerne fuldstændig bortfaldt. Angrebet skyldes, at de to Oppositionspartier har været med til at tolerere en Huslejelov, ganske vist i modereret Form, i de forløbne Aar siden 1925, og der anvendes, som sagt, de stærkeste Udtryk, hvad jeg dog ikke skal dvæle ved. Med Pjecen følger en Oversigt over Overretssagfører Oluf Heises 27 Ejendomme samt nogle Beregninger, foretaget af en Mand, der underskriver sig Chr. Storrenberg. Der er for hver enkelt

Ejendoms Vedkommende anført en Opgørelse over den nuværende Leje, som den er bestemt af Restriktionerne, samt over den Leje, som burde betales; og naar man ser Udtrykket „burde betales“, saa ved man altsaa, at det er, hvad der vil blive forlangt og opkrævet, saa snart Huslejelovgivningen er bortfaldet. Oversigten viser, at Lejen i det sidste Aar i disse 27 Ejendomme, der alle sammen er ganske almindelige Ejendomme med Lejligheder, af hvilke ikke mange er paa over 3 Værelser, har udgjort 216 619 Kr., men efter det, den burde være, og som man altsaa kan gaa ud fra der nu vil blive forlangt, skulde Lejen have været 254 774 Kr. eller 38 155 Kr. mere om Aaret. Det er altsaa, hvad Overretssagfører Heise ganske offentligt forlanger for sig selv, naar Boligloven er bortfaldet, saa man forstaar, at det betyder en Ekstraindtægt, som kan forslaa noget for de store Grundejere i København. Det er ca. 1400 Kr. mere for hver af disse Ejendomme. Hvilke Forhøjelser han tænker paa; opgøres ogsaa i Detailler. Det oplyses eksempelvis, at en Lejlighed, som nu koster 592 Kr., burde koste 750 Kr. En Lejlighed paa 4de Sal, som nu koster 570 Kr., burde der betales 750 Kr. for. For en Lejlighed paa 3 Værelser betales der nu 550 Kr., den skulde koste 750 Kr., en Lejlighed, der nu koster 668 Kr., skulde koste 800 Kr., en Lejlighed, der nu koster 650 Kr., skulde koste 900 Kr. Det er altsaa den Ønskeseddel, som denne Overretssagfører har i Anledning af Boliglovens Ophævelse, og man kan være ganske sikker paa, at den vil blive opfyldt, thi desværre er Forholdene jo saaledes, at den kan gennemføres, naar man gaar bort fra den nuværende Lovgivning.

Naar altsaa nu Flertalsindstillingen rimeligvis vedtages, bliver der kun de saakaldte Aagerparagraffer tilbage. Jeg har allerede sagt det en Gang, men jeg skal pege derpaa igen, at disse Paragraffer betyder ikke saa overordentlig meget. Det viser de Sager, der har været anlagt, og de Domme, der er faldet. Det, der bliver tilbage efter den nugældende Lov, hvis tre første Paragraffer vedblivende skal gælde, er altsaa, at der kan rejses Tiltale, naar en Husejer betinger sig eller oppebærer en Leje, der staar i Misforhold til det udlejedes eller